

Św. Paweł do Krzyża (19 października)

Paweł Franciszek Danej urodził się 3 stycznia 1694 roku. Od dziecka odznaczał się wielką pobożnością. W roku 1715 Paweł postanowił udać się do Wenecji, aby wziąć udział w zbiorowej wyprawie przeciwko Turkom – jako wrogiom krzyża. Gdy znalazł się w Crema, wstąpił do Kościoła. Podczas modlitwy usłyszał głos: „Twoim przeznaczeniem jest walka inna – z samym sobą i głoszenie Chrystusa Ukrzyżowanego”. W 1719 roku otrzymał sakrament bierzmowania z rąk biskupa Aleksandrii. Paweł otworzył przed biskupem sumienie i opowiedział zdarzenie z kościoła. Rok później dostał od biskupa czarny habit z napisem „Jesu Christi Passio”. Następnie Paweł udał się do Castellazzo, gdzie założył pustelnię. W 1725 roku przybył do Rzymu z prośbą o zatwierdzenie zakonu. Paweł oddał posłudze chorym w rzymskich szpitalach i zgłębiał teologię. W 1727r. papież udzielił mu świeceń kapłańskich. W 1737r. powstał pierwszy klasztor pasjonatów w Orabate. Choć trudy życia i pokuty dawały o sobie znać, przykuty do fotela Paweł zarządzał zakonem do końca życia. Zmarł 18 października 1775 roku. **Modlitwa:** Panie Boże, Ty na różne sposoby powołujesz ludzi do służby Tobie i ludziom. Spraw by nigdy nie zabrakło młodych pragnących Ci służyć na tej drodze. Niech będzie więcej młodych serc otwartych na łaskę i gotowych być Ci oddanym. Amen.

Św. Bruno Kartuz (6 października)

Brunon urodził się w Kolonii około 1030 r. Ok. roku 1055 przyjął święcenia kapłańskie. W rok potem powołał go do siebie biskup Reims, Manasses I, by prowadził mu szkołę katedralną. Pozostał tam 20 lat. W Grenobli św. Hugo przyjął go z wielką radością i jako biskup oddał mu w posiadanie odległą o 24 km od Grenobli pustelnię, zwaną Kartuzją. Tutaj w roku 1084 Bruno sporządził sobie pustelnię. Zbudowano również skromny kościółek. Konsekracji kościółka i poświęcenia klasztoru oraz uroczystego wprowadzenia do niego zakonników dokonał św. Hugo. Klasztor niebawem tak się rozrósł, że otrzymał nazwę "Wielkiej Kartuzji". W 1090 r. Bruno został wezwany do Rzymu przez swojego dawnego ucznia – papieża- bła. Urbana II - na doradcę. W tym czasie na Rzym najechał antypapież i bła. Urban wraz z Brunonem musieli chronić się ucieczką pod opiekę króla Normanów, Rogera. Król ofiarował Brunonowi ustronne miejsce, zwane La Torre. Tu z pomocą arcybiskupa Reggio Calabria wystawiono nową kartuzję w roku 1092, która istnieje do dnia dzisiejszego. W pobliskim San Stefano in Bosco Bruno stworzył filię. Tam zmarł 6 października 1101 r. **Modlitwa:** Boże, ześlij i na nas ducha mądrości i pokory, którym napeniłeś świętego Bruna Kartuzę, abyśmy zawsze umieli nosić Cię w sercu i byli godni twojej miłości. Amen

Bł. Jan XXIII (11 października)

Urodził się 25 listopada 1881 r. w miejscowości Sotto il Monte. Na chrzcie otrzymał imiona Angelo Giuseppe. W 1901 r., rozpoczął naukę w Papieskim Seminarium Rzymskim. Następnie odbył roczną służbę wojskową, po czym uzyskał doktorat z teologii i 10 sierpnia 1904 r. w Rzymie został wyświęcony na kapłana. W 1925 r. został mianowany przez Piusa XI wizytatorem apostolskim w Bułgarii i biskupem. Pod koniec 1944 r. Pius XII mianował bpa Roncallego nuncjuszem apostolskim w Paryżu. 28 października 1958 r. patriarcha Wenecji został przez Kolegium Kardynalskie wybrany papieżem; przyjął imię Jana XXIII. Chociaż jego pontyfikat trwał zaledwie pięć lat, odegrał bardzo istotną rolę w dziejach Kościoła. Jako biskup Rzymu Jan XXIII zwołał pierwszy synod tej diecezji; ustanowił komisję ds. rewizji prawa kanonicznego, której ostatecznym celem było opracowanie nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego. 25 stycznia 1961 r. zapowiedział zwołanie Soboru Watykańskiego II, który rozpoczął się 11 października 1962 r. Jan XXIII przeszedł do historii jako «Dobry Papież Jan» albo «Jan Dobry». Określenia te najlepiej oddają jego osobisty styl bycia i sposób sprawowania posługi. Zmarł 3 czerwca 1963 r., nazajutrz po uroczystości Zesłania Ducha Świętego. **Modlitwa:** Boże, którego Opatrzność dała Kościołowi papieża bła. Jana XXIII jako przewodnika i wzór miłości dla każdego człowieka, spraw by nauka i wstawiennictwo „dobrego Papieża” pomogły nam spełniać to co jest powołaniem Chrześcijan. Przez Chrystusa naszego Pana. Amen.

SANCTUS

Święci i błogosławieni

Październik

Nr X

Bł. Alojzy Guanella (24 października)

Wawrzyniec Guanella był przyzwyczajony do rządzenia zarówno w miasteczku Campodolcino, gdzie był burmistrzem, jak i we własnym domu. Po śmierci rodziców, dzięki pomocy miejscowego proboszcza, chłopiec otrzymał bezpłatne miejsce kolegium w Como. Po jego ukończeniu wstąpił do seminarium diecezjalnego i został księdzem. Miał wtedy 24 lata. Alojzy próbował pomagać parafianom w codziennej biedzie. Nawiązał kontakt z Janem Bosko i spędził trzy lata u boku wielkiego duszpasterza. Dzięki tej znajomości mógł posyłać młodzież, by kształciła się w zakładach salezjańskich. Chłopcy często zostawali w nowo powstającym zgromadzeniu salezjanów. Ksiądz Guanella śmiało wyrażał swe poglądy uważając za konieczne, by Kościół mógł pełnić misję społeczną. Napisał nawet książeczkę na ten temat, przez co uznano go za człowieka niebezpiecznego dla państwa. Gdy został proboszczem przystąpił do organizacji zakładu opiekuńczego dla dzieci i młodzieży, starców i kalek. Zmarł 24 października 1915 r. po miesięcznej chorobie. **Modlitwa:** Boże, daj bła. Alojzemu wrażliwe serce, które kazało mu zajmować się potrzebującymi. Niech jego modlitwa chroni nas przez obojętnością na cierpienie innych. Przez Chrystusa naszego Pana. Amen.

Św. Maria Franciszka (6 października)

Anna Maria Rosa Gallo urodziła się w Neapolu w 1715 roku. Gdy skończyła 16 lat rodzice znaleźli dla niej bogatego narzeczonego. Ale dla Anny Marii oblubieńcem był sam Chrystus. Odmówiła zamążpójścia i nie zmieniła zdania nawet wtedy gdy ojciec ją za to pobił. Dopiero ksiądz z lokalnego kościoła zdołał skłonić Antonia Gallo, by pozwolił córce dążyć za powołaniem. Anna przystąpiła do Trzeciego Zakonu św. Franciszka i przyjęła imię Marii Franciszki od Pięciu Ran na znak swej czci i oddania dla Męki Pańskiej i Przenajświętszej Maryi Panny. Z czasem wiara i pobożność Marii jeszcze się umocniły. Obdarowana została licznymi wizjami. Na jej dłoniach pojawiły się stygmaty. Przez wiele lat cierpiała z powodu tych ran. Wierzyła, że cierpienia, umartwianie, modlitwę i post bierze na siebie grzechy innych. Mimo że była słabego zdrowia, przeżyła prawie 80 lat. W przeddzień swojej śmierci usłyszała głos Chrystusa, który mówił, że zabiera swoją oblubienicę do siebie. Maria Franciszka od Pięciu Ran zmarła w roku 1791. Mieszkańcy Neapolu od razu otoczyli ją czcią i wyprasali za jej przyczyną wiele łask. **Modlitwa:** Jezu, króluj w naszych sercach, Niech Twoja miłość nas przemienia. Prosimy Cię o to za przyczyną Matki Twojej, Maryi. Amen.